

interfuit inter urbem maximam et nullam. Denique diutius
illam tibi perisse quam perit narro.

- 3 Haec omnia Liberalis nostri adfectum inclinant, adversus
sua firmum et erectum. Nec sine causa concussus est: inex-
pectata plus adgravant; novitas adicit calamitatibus pondus, 5
nec quisquam mortalium non magis quod etiam miratus est
4 doluit. Ideo nihil nobis improvisum esse debet; in omnia
praemittendus animus cogitandumque non quidquid solet sed
quidquid potest fieri. Quid enim est quod non fortuna, cum
voluit, ex florentissimo detrahat? quod non eo magis adgre- 10
diatur et quatiat quo speciosius fulget? Quid illi arduum
5 quidve difficile est? Non una via semper, ne trita quidem
incurrit: modo nostras in nos manus advocat, modo suis
contenta viribus invenit pericula sine auctore. Nullum
tempus exceptum est: in ipsis voluptatibus causae doloris 15
oriuntur. Bellum in media pace consurgit et auxilia securitatis
in metum transeunt: ex amico (fit) inimicus, hostis ex socio. In
subitas tempestates hibernisque maiores agitur aestiva tran-
quillitas. Sine hoste patimur hostilia, et cladis causas, si alia
deficiunt, nimia sibi felicitas invenit. Invadit temperantis- 20
simos morbus, validissimos pthisis, innocentissimos poena,
secretissimos tumultus; eligit aliquid novi casus per quod velut
6 oblitis vires suas ingerat. Quidquid longa series multis labo-
ribus, multa deum indulgentia struxit, id unus dies spargit
ac dissipat. Longam moram dedit malis properantibus qui 25
diem dixit: hora momentumque temporis evertendis im-
peris sufficit. Esset aliquod inbecillitatis nostrae solacium
rerumque nostrarum si tam tarde perirent cuncta quam